Paul Csavdari

Noe, Daniel și Iov

Ezechiel 14 și cei „trei oameni” - dovada că s-a umblat la text

Textele care trădează modificări nu sunt neapărat cele care conțin miracole sau contradicții. Uneori, tocmai un detaliu aparent nevinovat — o listă de trei nume — poate fi cheia care deschide ușa unei falsificări.

Ezechiel 14 este un astfel de text. De două ori (versetele 14 și 20), apare formula:

„Chiar dacă ar fi în mijlocul ei acești trei oameni — Noe, Daniel și Iov — ei și-ar scăpa doar sufletul lor prin neprihănirea lor.”

La prima vedere, pare o formulare puternică, menită să sublinieze cât de gravă este vina poporului. Dar dacă privim atent, vedem că tocmai această listă este incompatibilă cu restul revelației. Și mai mult: devine dovada clară că textul a fost modificat cu intenție.

1. O listă absurdă din punct de vedere teologic

Dacă vrei să dai un exemplu de „om drept”, este suficient să invoci un singur nume. Noe, Daniel sau Iov — oricare ar fi putut fi folosit singur. Dar aici avem o listă cu exact trei oameni, cu o formulare fixă: „acești trei oameni”. O expresie folosită în mod repetat în Daniel 3 — acolo unde sunt pomeniți Șadrac, Meșac și Abed-Nego, prietenii lui Daniel.

Aceasta nu e o coincidență. În Daniel 3, acești trei sunt cei care refuză să se închine chipului de aur și sunt aruncați în cuptorul aprins. Nu Daniel, ci ei. Sunt „cei trei oameni drepți” care scapă cu viață prin credință. Așa că e clar: acolo era sursa listei originale. Iar numele lor au fost înlocuite ulterior cu altele, care susțin o nouă agendă teologică.

2. Iov nu există în restul Vechiului Testament

Cel mai grav semnal de alarmă este numele lui Iov. În tot Vechiul Testament ebraic, Iov este complet absent. Niciun profet, niciun istoric, niciun psalmist nu îl pomenește. Singura mențiune este aici, în Ezechiel 14. Acest fapt singur e suficient pentru a arăta că Iov nu făcea parte din tradiția profetică originală.

Cartea lui Iov este o creație literară de tip poetic-filosofic, introdusă mult mai târziu, în contextul sincretismului din Alexandria. Dar pentru ca această carte să fie acceptată în canon, era nevoie de „o ancoră” în textele vechi.

Așa că numele lui a fost inserat aici — într-un pasaj profetic, pus chiar în gura lui Dumnezeu — pentru a oferi legitimitate unei povestiri inventate. Iov este un personaj introdus ideologic, iar menționarea lui în Ezechiel este o dovadă clară de manipulare.

3. Noe și potopul — o teologie a distrugerii, introdusă ulterior

La fel de suspectă este și menționarea lui Noe. În afara pasajului din Ezechiel, numele lui mai apare o singură dată în tot restul profeților: în Isaia 54:9:

„Lucrul acesta va fi pentru Mine ca și cu apele lui Noe: după cum am jurat că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot așa jur că nu Mă voi mai mânia pe tine și nu te voi mai mustra.”

Acest verset este o inserție artificială. Nu doar că introduce expresia „apele lui Noe” — care nu există nicăieri altundeva în profeți — dar face o promisiune falsă și contrară Legii: „nu te voi mai mustra”.

Aceasta este o frază care nu poate veni de la Dumnezeu. Legea prevede mustrare, disciplinare și pedeapsă pentru încălcarea legământului. Iar istoria confirmă că Ierusalimul a fost nu doar mustrat, ci complet distrus. Așadar, acest verset din Isaia 54 este o dovadă de neinspirație divinăși o încercare de a introduce în text ideea mitică a unui potop global — o idee străină de Legea lui Moise.

4. Daniel nu are ce căuta în propria listă

Ultimul nume din listă — Daniel— este și el o dovadă că ceva e greșit.

În Ezechiel, el apare ca exemplu de om neprihănit. Dar în Daniel 3, exact capitolul unde apare expresia „acești trei oameni”, Daniel lipsește complet. Acolo strălucesc Șadrac, Meșac și Abed-Nego — nu el. Ei sunt cei care refuză compromisul, nu Daniel. Prin urmare, Daniel nu are ce căuta în această listă, iar numele său a fost păstrat doar ca marcă de autoritate, în timp ce prietenii lui au fost înlocuiți cu personaje mitologice utile noii agende: Noe și Iov.

5. De ce această listă? De ce această modificare?

Răspunsul este clar: pentru legitimarea miturilor introduse odată cu redactarea Septuagintei. În Alexandria, evreii colaboraționiști au acceptat să adapteze textul sacru pentru a-l face compatibil cu sensibilitățile filosofice ale vremii. Era nevoie de:

- un mit despre distrugere globală și judecată (Potopul lui Noe);
- un mit despre suferință fără sens și „dreptate" inexplicabilă (Iov);
- o legitimare simbolică prin asocierea cu Daniel, profetul înțelept și respectat.

Așa a apărut această listă absurdă și incompatibilă, inserată în Ezechiel 14 — un text care devine dovada supremă că s-a umblat la Scripturăcu scopul clar de a introduce mituri străine și de a schimba direcția revelației.

Concluzie: o modificare clară, identificabilă, cu scop ideologic

Ezechiel 14 este mai mult decât un pasaj despre judecata lui Dumnezeu. Este un text-cheie în demascarea falsificării revelației. Lista celor trei oameni drepți — Noe, Daniel și Iov — nu aparține profetului Ezechiel, ci redactorilor care au adaptat Scriptura în Alexandria. Este o listă artificială, creată pentru a susține miturile Potopului și ale lui Iov și pentru a-i da greutate prin numele lui Daniel.

Acest text trebuie expus ca dovadă că textul transmis nu este imuabil. Dimpotrivă: a fost modificat. Și nu întâmplător — ci pentru a impune o teologie nouă, bazată pe teamă, suferință și absurditate. Noi avem misiunea de a curăța aceste inserții și de a reda cuvântul profetic în forma lui limpede, morală și vie.